

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Iustitia Et Iure ceterisq[ue] Virtutibus Cardinalibus

Lessius, Leonardus

Antverpiæ, 1632

10 Quomodo diuidatur possessio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72459)

etiam apprehensio prima, quæ ordinariè requiritur; quæ apprehensio est possessionis inceptio, & acquisitio, vt notat Couar.

Secunda, corporis adminiculo; quia vt res aliqua incipiat possideri, debet aliquo modo corporaliter apprehendi manibus, pedibus, oculis, vel simili modo, in se, vel in alio, in quo censetur contineri; vt statim dicemus.

Tertia, animi adminiculo; quia debet eam apprehendere animo possidendi. Vnde depositarius non dicitur possidere depositum, quia non detinet illud animo retinendi sibi.

Quarta, iuris adminiculo, non quòd omnis possessio facti sit iusta; (nam fur verè possidet rem furtiuam) sed quia ius facit vt talis detentio sufficiens censetur ad constituendam possessionem; nec eam impedit, sicut impedit ne detentio rei facta, vt loci religiosi, facta à laico, censetur possessio; vt patet L. Qui vniuersas. 30. de Acquir. & amit. possessione.

41 **Possessio iuris.** Dico Secundò, *Possessio iuris est ius insistendi alicui rei, tamquam suæ, non prohibita possideri.* Ita Bartol. in L. 1. de Acquir. vel amit. poss. & Couarr. supra num. 3.

Prima pars, est ius, vt excludatur possessio facti, quæ formaliter est ipsa occupatio & detentio, vnde hoc ius oritur, si iusta fuerit. quòd si illa detentio fuerit iniusta, non oritur ex ea ius in conscientia; vnde solum dicitur possessio facti: quamuis Iurisperiti omnem possessionem ius appellent, respicientes forum externum.

Secunda, insistendi rei, vt excludatur dominium quod per se & formaliter tantum est ius disponendi de re. Hoc verò ius in eo situm est, quòd possessor possit rem pacificè tenere, & iuris remedijs, & interdum etiam armis tueri aduersus perturbantes, quod hinc dicitur *insistere rei*.

Tertia, tamquam suæ. Si quis insistat rei nomine alterius, non erit vera possessio. vnde tutor non est possessor bonorum pupilli; quia illa non detinet vt sua, sed nomine pupilli: nam pupillus possidet per tutorem. Sic etiam possum aliquid possidere per seruum, & per filium, *vt autem possideam per alium*, requiritur vt ille habeat animum rem detinendi pro me. si enim intendat pro se detinere, id est, tamquam suam, non possideo per illum: quia non meo nomine, sed suo detinet. Excipio tamen seruum & filium nondum emancipatum. hi enim, cum sint eius conditionis vt non acquirant sibi, acquirunt nobis; et si hunc animum non habeant, vt docet Couarru. supra: quod intellige, si iuste acquirant. si enim acquisitio esset iniusta, nec sibi nec nobis acquirerent; sed possessio maneret apud antiquum dominum. Colligitur Instit. Per quas personas nobis acquir. §. Item placet, in fine. & L. Quod seruus. 24. de Acquir. posses.

42 **Per alium possidere**

Seruus & filiusfam. non acquirunt nec possident sibi.

Quarta, non prohibita possideri, quia nemo potest habere ius possidendi contra Iuris dispositionem, seu Iure resistente; vt rei sacra, loci publici, decimarum à laico.

DVBITATIO X.

Quomodo diuidatur possessio.

43 **R** Esp. Etsi varijs modis diuidi possit, nimirum vel pro diuersitate titulorum, vel ratione bonæ & malæ fidei; vñtissima tamen est ea

diuisio, quæ in *Ciuilem* & *Naturalem* diuiditur. *Ciuilis est qua solo animo retinetur.* quamuis enim initio vt incipias possidere, requiratur adminiculum animi pariter & corporis, vt dictum est; tamen postea vt retineas & continues possessionem, sufficit animus retinendi rem, nec desistendi à possessione, vt habetur Instit. de Interdictis. §. Possidere. Hoc modo possidet is qui abest à rebus suis, sed animo eas retinet & occupat. Dicitur autem hæc possessio *ciuilis*, tum quia magis constat Iure ciuili, quàm naturali; cum naturalis modus possidendi sit per corporalem insistentiam: tum quia parit effectus ciuiles, scilicet vsucapionem rei, & dominium fructuum.

Naturalis est qua corpore simul & animo retinetur; vt quando quis occupat rem vt suam. potest hæc *naturalis* coniungi cum *ciuili*, vt quando quis est præsens per se vel alium, rebus quas ciuilitèr possidet: diciturque tunc possessor ciuilitèr & naturaliter possidere: quæ possessio est firmissima. Potest etiam esse separata à *ciuili*: vt si inuafor occupet rem meam immobilem; ego ciuilitèr, ille naturaliter eam possidet. hæc possessio infirmior est quàm ciuilis. Ad hoc tamen valet ne possessor possit ab extraneo deturbari, & interdum ne ab ipso quidem domino sine auctoritate publica.

Sed aduerte, hæc duo nomina interdum aliter accipi; nempe, vt possessio *Ciuilis* dicatur, qua res possidetur quoad dominium directum. *Naturalis* autem, qua possidetur secundum vsufructum, vel vsu, vel habitationem, vel alia iura diuersa, à dominio, vt docet Couarru. ad reg. Possessor. p. 2. n. 4. Sic fructuarius possidet rem nomine suo naturaliter, quoad vsufructum; quamuis non possideat eam nomine suo, quoad dominium directum. Idem possidet vsufructum (seu ius vtendi fruendi, quod habet in re) ciuilitèr. Supradictis duabus speciebus possessionis à quibusdam DD. addi solet tertia, quam vocant *Ciuilissimam*, quæ sola legis ordinatione constat, de qua infra n. 43.

DVBITATIO XI.

Quibus modis acquiratur possessio.

R Esp. Tribus modis acquiri, *Apprehensione vera, apprehensione ficta, legis dispositione.*

Apprehensio vera est quæ fit manibus vel pedibus. hæc est necessaria, quando acquirenda est possessio earum rerum quæ dominum non habet, vt ferarum, gemmarum, thesaurorum, insularum, fluminum. Item hereditatis relicta; quia domino caret, qui eam tradat, quando quis etiam clam vel vi possidere vult, requiritur vera apprehensio. denique si alius rem possideat, qui tibi nolit possessionem tradere, debes eam verè apprehendere, vt possideas. Nisi fortè auctoritate Iudicis ea tibi eminus ostendatur, & ficto modo tradatur. Vide Antonium Gomezium in legem 45. Tauri, numero 55.

Apprehensio ficta locum habet, quando res habet possessorem à quo tradatur; vel quando loco possessoris auctoritate Iudicis traditur; huius sunt varij modi: vñtiores sunt isti,

1. Si antiquus possessor tradat alteri, cui vult possessione cedere, clauis domus in qua sunt merces tradendæ; idque apud ipsam domum, seu in præsentia domus, vt probat Couarru. l. 3. Variarum

Ciuilis possessio quid.

44

Naturalis possessio.

45

Ciuilissima.

46

Vera apprehensio ubi sit necessaria.

47

Ficta ubi locum habeat.